

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ ПОЛСКИ СТРЕЛИ

chitanka.info

*Мълчат посъхналите степи,
ранени с огнена стрела.
Над бели друми ситна пепел
люлее сребърни була.*

*Но кой пристигна с лък през рамо,
накитен с пресен розов цвят?
От ноздрите му блика пламък,
слънца в очите му горят.*

*Другарите му са пияни,
сам той — от всички най-пиян,
уста му — алена камбана —
зове за горда, светла бран.*

*О, нека ние да сме луди!
О, триж безумни да сме ний!
Но вярваме — незнайно чудо
пред нас ковчези ще разкрий.*

*Ще идем ние зад баири,
където тих пожар гори
и бавно слънцето умира
под дъжд от бронзови искри.*

*И там, скалите увенчали
със капки кръв и ален крем,
ний ново слънце ще запалим
и морни възник ще умрем.*

Царевица

ранна
рони златно зърно.
Майко,
те отиват и не ще се върнат.

Там далеч,
където
бавно здрач припада,
с гръм ще ги
причака
сгушена засада.

Твойте двама
сина
горди, непослушни,
като златни
снопи,
майко, ще се люшнат.

И ще минат
много,
много дни и ноци.
И напразно,
майко,
ти ще чакаш още.

И напразно
в презнощ
глъхнала и пуста
ще прислушваш
с трепет,
как се тропа в пруста.

Как под тъмни
стрехи
вихъра бездомен
с мокри устни

шъпне
тѣжен, тѣжен спомен

Царевица
ранна
рони златно зърно.
Майко,
пригърни ги —
те не ще се върнат.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.